

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres referanse:
24/2619-KEAB

Vår referanse:
24/116154 - 9

Sted, dato:
Oslo, 29.08.2024

Hørings svar - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge

Innledning

Politidirektoratet viser til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 28. mai 2024. Høringsfristen er 1. september 2024.

Politidirektoratet har forelagt høringen for alle politidistriktene og Politiets utlendingsenhet. Politidirektoratet har mottatt innspill fra Oslo, Troms og Øst politidistrikter og Politiets utlendingsenhet. Mottatte innspill følger vedlagt dette høringssvaret.

Høringen gjelder hovedsakelig endringer i terskelen for utvisning i en nærmere avgrenset kategori av tilfeller hvor en forelder som har barn i Norge, vurderes utvist for brudd på utlendingsloven.

Politidirektoratet bemerker at forslaget hovedsakelig berører saksbehandlingen i Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda. Vi vil imidlertid trekke frem noen sider av forslaget som berører politiet.

Troms politidistrikt er positive til forslaget, og Oslo politidistrikt er positive til at det gis klarere retningslinjer for praksis i de aktuelle utvisningssakene. POD mener også at det er en fordel at reguleringen skjer i forskrift fremfor instruks.

POD mener at det er sentralt å kunne reagere mot brudd på utlendingsloven, og at dette er viktig for å sikre etterlevelse av loven og for å opprettholde tilliten til systemet. I denne forbindelse viser vi til de vedlagte innspillene fra Oslo politidistrikt og Politiets utlendingsenhet. Oslo politidistrikt har påpekt enkelte potensielle utfordringer og bekymringer som kan oppstå ved en oppmykning av praksis og valg av mildere reaksjoner enn utvisning. De viser til at det kan få betydelige konsekvenser for hvordan politiet utfører sitt arbeid med å sikre at utlendingsloven overholdes og kan utfordre evnen til å ivareta samfunnssikkerheten på en effektiv måte. Det vises til at en

oppmyking av praksis kan øke risikoen for at utlendinger får barn for å danne et grunnlag for opphold i Norge, og at foreldre kan benytte barn som et middel for å unngå utvisning. For nærmere beskrivelse vises til det vedlagte innspill fra Oslo politidistrikt.

Når det gjelder personkretsen, viser POD til innspillet fra Politiets utlendingsenhet vedrørende forslag til presiseringer i ikrafttredelsesrundskrivet om at forskriftsbestemmelsen kun gjelder for utvisning for brudd på utlendingsloven, og ikke ved ilagt straff. POD vil også trekke frem innspillet fra Oslo politidistrikt om at skillet mellom reaksjonsform for utvisning på grunn av brudd på utlendingsloven og på grunn av ilagt straff kan medføre at relativt like situasjoner behandles ulikt. Av effektivitets- og ressurs hensyn har mange potensielle straffesaker kun blitt behandlet av utlendingsforvaltningen (forvaltningssporet) når de har blitt ansett som en relativt klar utvisningssak. Hvorvidt et brudd på utlendingsloven fører til straff avhenger av, i tillegg til sakens egenart, av politidistriktets ressurser, kunnskap og prioriteringer, og om utlendingsforvaltningen anmelder forholdet.

POD vil videre trekke frem at forslaget kan ha negative konsekvenser for returarbeidet. Politiets utlendingsenhet antar at forslaget vil medføre at saksbehandlingstiden i UDI og UNE i en overgangsperiode vil gå opp, noe som vil ha direkte innvirkning på muligheten til å gjennomføre allerede planlagte uttransporter. Politiets utlendingsenhet peker på at eksempelvis vil en planlagt uttransport av en utlending med barn i Norge, som både har et endelig avslag på søknad om asyl og et endelig utvisningsvedtak, måtte avvendes inntil det har blitt tatt stilling til om utlendingens sak er omfattet av den nye bestemmelsen. Dersom utlendingen er pågrepet og internert, vil dette potensielt medføre at oppholdet på utlendingsinternatet må forlenges. I ytterste konsekvens vil det innebære at en krevende uttransporteringsprosess må kanselleres. Dette har både en økonomisk og en administrativ side, dersom returprosessen må starte på nytt igjen ved et eventuelt nytt iverksattbart utvisningsvedtak.

Med hilsen

Cecilia Bordonado
Fagdirektør

Kaja Kolvig
Seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Vedlegg:

Høringsinnspill - Endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårige barn i Norge - Politiets utlendingsenhet

Lokal rutine håndtering av utvisning ved barn i riket _endelig

Høringsinnspill - Endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårige barn i Norge - Oslo politidistrikt

Høringsinnspill - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge - Øst politidistrikt

Høringsinnspill - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge - Troms politidistrikt

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/116154-3

Vår referanse:
24/125807 - 3

Sted, dato:
Oslo, 16.08.2024

Innspill til høring - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge

Det vises til Politidirektoratets (POD) oversendelse av 07.06.24, vedlagt høringsnotat fra Justis- og beredskapsdepartementet (JD) med forslag til endringer i utlendingsforskriften om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge. Frist for innspill til POD er satt til 16.08.24.

Forslaget berører i all hovedsak Utlendingsdirektoratets (UDI) og Utlendingsnemndas (UNE) oppgaver som saksbehandlerinstans og Politiets utlendingsenhet (PU) har derfor ikke noen omfattende merknader til det materielle innholdet i forslaget. Vi har følgende innspill de foreslåtte bestemmelsene i utlendingsforskriften:

Personkretsen

Endringene gjelder bare for dem som vurderes utvist for brudd på utlendingsloven. Selv om dette fremgår tydelig av den foreslåtte bestemmelsen, herunder også i overskriften, tror vi det kan være hensiktsmessig at departementet i forbindelse det varslede ikrafttredelsesrundskrivet presiserer ytterligere at dem som utvises etter ilagt straff ikke omfattes. Ei heller antar vi at dem som utvises både for brudd på utlendingsloven og ilagt straff omfattes. I den forbindelse bør departementet også si noe om dem som utvises for ilagt migrasjonsrelatert kriminalitet, for eksempel ved overtredelser av utlendingsloven § 108.

Bestemmelsenes rekkevidde

De foreslåtte bestemmelsene vil gjelde for vedtaksmyndighetens utvisningsvurderinger etter ikrafttredelsen, dvs. for nye utvisningstilfeller. På bakgrunn av departementets instruks av 8. mai 2024, legger vi til grunn at bestemmelsene også skal gjelde for personer som allerede er utvist for brudd på utlendingsloven. Vi antar derfor at GI-04/2024 vil bli endret og videreført av departementet. Det må da tas stilling til om det

fortsatt skal kreves en aktiv klage eller omgjøringsanmodning fra utlendingens side, jf. kommentarer nedenfor om de konsekvenser dette allerede har fått for PUs returarbeid i disse sakene.

Omgjøringsanmodninger mv.

Det er ønskelig og viktig at vedtak som fattes etter utlendingsloven blir respektert ved at utlendingen som får en utreiseplikt overholder denne. Erfaringsmessig kan regler som de som foreslås her i en del saker bidra til motsatt effekt. Det forekommer at utlendinger som ikke omfattes av nye ordningen som etableres, og som fortsatt gis en utreiseplikt, velger å forbli ulovlig i riket i håp om at det på et senere tidspunkt kan tilkomme forhold som gjør at vedtaket omgjøres. Det følger av forslaget at skjerpede omstendigheter relatert til overtredelsen av utlendingsloven kan være et moment som likevel kan føre til utvisning, jf. § 14-1a tredje ledd bokstav a. Departementet viser bl.a. til situasjoner der utlendinger som aktivt har holdt seg i skjul fra myndighetene for å unngå utsendelsen samtidig etablerer et familieliv. Vi antar at tilsvarende vil kunne gjelde om en utlending som blir utvist etter en vurdering av § 14-1a ikke forholder seg til vedtaket, motsetter seg politiets returarbeid og samtidig fremmer nye omgjøringsanmodninger under henvisning til de nye utvisningsbestemmelsene. Sett fra vårt ståsted er det ønskelig at departementet knytter noen kommentarer til dette i ikrafttredelsesrundskrivet.

Konsekvenser for returarbeidet

Vi tillater oss å knytte noen kommentarer til mulige konsekvenser forslaget kan få for vårt returarbeid, samt noen merknader til våre erfaringer med GI-03 og 04/2024. PU har et nasjonalt ansvar for å iverksette alle negative vedtak i asylsaker, jf. Instruks for PU av 01.06.05 og PODs rundskriv 2012-005. Returarbeidet er i mange saker både ressurs- og tidkrevende. I saker der det ikke foreligger ID-dokumenter og der utlendingen har uavklart identitet nedlegger politiet betydelige ressurser før en eventuell uttransport kan gjennomføres. Endringer i terskelen for når det skal treffes vedtak om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge, og når UDI eller UNE skal fatte beslutning om utsatt iverksetting, har allerede hatt og vil også få innvirkning på PUs returarbeid.

I forslaget til ny forskrift § 14-1a legges det opp til en rekke skjønnsmessige vurderinger. PU antar at dette vil medføre at det i en overgangsperiode vil innebære at saksbehandlingstiden i UDI og UNE vil gå opp, noe som vil ha direkte innvirkning på muligheten til å gjennomføre allerede planlagte uttransporter. Eksempelvis vil en planlagt uttransport av en utlending med barn i Norge, som både har et endelig avslag på søknad om asyl og et endelig utvisningsvedtak, måtte avvendes inntil det har blitt tatt stilling til om utlendingens sak er omfattet av den nye bestemmelsen. Dersom utlendingen er pågrepet og internert, vil dette potensielt medføre at oppholdet på utlendingsinternatet må forlenges. I ytterste konsekvens vil det innebære at en krevende uttransporteringsprosess må kanselleres. Dette har både en økonomisk og en administrativ side, dersom returprosessen må starte på nytt igjen ved et eventuelt nytt iverksattbart utvisningsvedtak. Det bemerkes at i enkelte porteføljer vil gyldigheten av reisedokumenter og aksept fra enkelte land ha kort varighet, og en ny prosess med å få utstedt nytt reisedokument og innhente ny aksept vil være både ressurs- og tidkrevende.

I JDs rundskriv GI-04/2024 instrueres UDI og UNE til å gi utsatt iverksetting på nærmere bestemte vilkår. Det presiseres samtidig at det forutsettes at det foreligger en aktiv klage eller omgjøringsanmodning for at instruksen skal komme til anvendelse. PU bemerker at sistnevnte forutsetning har skapt enkelte utfordringer der det er en pågående uttransporteringsprosess. En problemstilling PU står overfor i disse tilfellene er hvor langt

vår veiledningsplikt strekker seg med tanke på å informere utlendingen om gjeldende rundskriv og eventuelle kommende endringer. Vedtaksmyndigheten foretar i utgangspunktet bare sine vurderinger når det er fremmet en klage eller omgjøringsanmodning. For PU er det ikke ønskelig å uttransportere utlendinger som kan være omfattet av den nye ordningen. Ikke alle utlendinger er representert av advokat på dette stadiet, og det må derfor legges til grunn at heller ikke alle er kjent med den gjeldende instruks. For å sikre likebehandling, hindre at det påbegynnes uttransporteringsprosesser som senere må avbrytes, samt for å unngå at det gjennomføres uttransporter av utlendinger som vil kunne være omfattet av gjeldende rundskriv og eventuell ny forskriftsbestemmelse, har derfor PU utarbeidet en lokal rutine, se vedlagt. I rutinen pkt. 4.2 er det lagt opp til at PU skal gjennomføre en retursamtale med utlendingen der det informeres om GI-03 og 04/2024, og at det er tett dialog med UDI og UNE i forkant av en uttransport. Som nevnt mener vi at det i ikrafttredelsesrundskrivet bør avklares på hvilken måte og eventuelt hvem som har ansvar for å sikre at dem som er omfattet at endringene blir gjort kjent med disse. Dette vil kunne bidra til å sikre at eventuelle avklaringer knyttet til saksbehandlingen av utvisningssakene vil kunne skje så tidlig som mulig og forhindre at dette forsinker et allerede påbegynt returarbeid.

Med hilsen

Jon Andreas Johansen
seksjonsleder

Ida K. Johansen
politiadvokat 2

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Vedlegg:

Lokal rutine håndtering av utvisning ved barn i riket _endelig

Politiets utendingsenhet

Lokal rutine for

**Håndtering av utvisningssaker
som omfattes av GI-03/2024
og GI-04/2024**

POLITIET
POLITIETS UTLENDINGSENHET

Dokumenteier:		Versjon:
JSS001 Avdelingsleder FJAGE		1.0
Dokumentforvalter:	Arkivreferanse:	Godkjent dato:
JAJ007 Seksjon for juridisk	24/106746	05.07.2024

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Lokal rutine for håndtering av utvisningssaker som omfattes av GI-03/2024 og GI-04/2024		1.0	Åpen
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
JSS001 FJAGE	JAJ007 Seksjon for juridisk	05.07.2024	24/106746

Innhold

1. Formål og målgruppe.....	3
2. Avgrensning	3
3. Vedtak om utvisning er ikke fattet	4
3.1. Forhåndsvarsling om utvisning	4
3.2. Kontakt med UDI.....	4
3.3. Vedtak fra UDI/UNE	4
4. Allerede fattet vedtak om utvisning	4
4.1. Aktiv klage eller anmodning om omgjøring	4
4.2. Ingen klage eller anmodning om omgjøring	5
4.2.1. Kontakt med UDI/UNE.....	5
4.2.2. Dersom det ikke fremmes klage eller anmodning om omgjøring	5
5. Klage/anmodning fremsatt underveis i en utsendelsesprosessen.....	6
6. Dokumentrevisjon	6

Ikrafttredelse

Rutinen trer i kraft 05.07.2024.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Lokal rutine for håndtering av utvisningssaker som omfattes av GI-03/2024 og GI-04/2024		1.0	Åpen
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
JSS001 FJAGE	JAJ007 Seksjon for juridisk	05.07.2024	24/106746

1. Formål og målgruppe

Justis- og beredskapsdepartementet (JD) kom 08.05.24 med to rundskriv i form av instruksjer stilet til Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE):

- GI-03/2024 Om utvisning av forelder med barn i Norge for brudd på utlendingsloven, når familielivet ikke kan videreføres i forelderens hjemland, og om betydningen av integrering¹
- GI-04/2024 Utsatt iverksetting av utvisningsvedtak i saker om brudd på utlendingsloven som omhandlet i GI-03/2024²

Formålet med instruksene er å myke opp praksis i tilfeller hvor utvisning i dag blir ansett som forholdsmessig. Tema for instruksene er utvisning av foreldre som har barn i Norge. Instruksene gjelder bare ved utvisning for brudd på utlendingsloven.

Denne lokale rutinen har til hensikt å sikre at det ikke iverksettes vedtak som strider med føringene som følger av GI-03/2024 og GI-04/2024. Rutinen gjelder for alle i Politiets utlendingsenhet (PU) som jobber med å planlegge og iverksette vedtak.

2. Avgrensning

For at denne rutinen skal komme til anvendelse må:

- det foreligge objektivt grunnlag for eller vedtak om utvisning i medhold av utlendingsloven (utl.) § 66 første ledd bokstav a³ og/eller utl. § 66 andre ledd, og
- utlendingen ha barn med lovlig opphold i riket

Rutinen gjelder ikke:

- der det er opprettet eller fattet vedtak om utvisning i medhold av utl. § 66 første ledd bokstav c
- i saker der det er åpenbart at utlendingen ikke har bodd fast sammen med barnet eller har utøvd samvær i et visst omfang

Dersom det er tvil om utlendingen har bodd fast sammen med barnet eller tvil om omfanget av samværet, kommer rutinen til anvendelse.

¹ <https://www.regjeringen.no/contentassets/3bae20af2f514947b8bdb70e3c96d96f/gi-03-2024.pdf>.

² <https://www.regjeringen.no/contentassets/6c13460430804331b261f437edc29289/gi-04-2024.pdf>.

³ Det er uklart om utvisningsvedtak som er fattet både grunnet ilagt straff og brudd på utlendingsloven omfattes av instruksene. Om PU planlegger utsendelse av en utlending som er utvist etter begge grunnlag, må dette avklares med vedtaksmyndigheten

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Lokal rutine for håndtering av utvisningssaker som omfattes av GI-03/2024 og GI-04/2024		1.0	Åpen
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
JSS001 FJAGE	JAJ007 Seksjon for juridisk	05.07.2024	24/106746

3. Vedtak om utvisning er ikke fattet

3.1. Forhåndsvarsling om utvisning

PU skal opprette utvisningssak når de objektive vilkårene for utvisning foreligger, jf. utlendingsloven § 71 jf. utlendingsforskriften § 14-3⁴.

3.2. Kontakt med UDI

Når utvisningssak er opprettet i DUF og utlendingen er forhåndsvarslet om utvisning, jf. forvaltningsloven § 16, skal saksbehandler ta kontakt med UDI og be om prioritering av saken. Saksbehandler må særlig gjøre UDI oppmerksom på informasjon som kan ha relevans for vurderingen av om GI-03/2024 vil komme til anvendelse. Relevante opplysninger vil for eksempel være opplysninger om utlendingens bosted, samvær med barn og misbruk av asylinstituttet.

Dersom UDI mener at saksbehandlingstiden vil bli omfattende, og det er utsikter til at det ikke vil bli reagert med utvisning og/eller det vil bli gitt utsatt iverksetting, må dette tas med inn i vurderingen av om det er hensiktsmessig å påbegynne en uttransporteringsprosess.

3.3. Vedtak fra UDI/UNE

Dersom UDI fattet vedtak om utvisning, håndteres underretning og iverksetting av vedtak på vanlig måte. Utlendingen kan fremsette klage og be om utsatt iverksetting av vedtaket. I så fall vil en iverksetting følge av UDIs vurdering av utsatt iverksetting eller UNEs endelige vedtak.

Dersom UDI eller UNE ikke fatter vedtak om utvisning, antas det å foreligge grunnlag for en oppholdstillatelse på annet grunnlag slik at et tidligere avslag i asylsaken ikke skal iverksettes. Uansett må en evt. iverksetting gjennomføres i tråd med det som fremgår av vedtaksmyndighetens avgjørelse om å ikke utvise. Foreligger det uklarerheter om iverksettingsspørsmålet, må dette avklares med vedtaksmyndigheten.

4. Allerede fattet vedtak om utvisning

For at GI-04/2024 skal komme til anvendelse forutsettes det at det foreligger en aktiv klage eller at det er fremsatt en omgjøringsanmodning.

4.1. Aktiv klage eller anmodning om omgjøring

Dersom det foreligger en aktiv klage eller det er fremsatt anmodning om omgjøring av UDIs ellers UNEs vedtak, skal saksbehandler ta kontakt med henholdsvis UDI eller UNE

---

⁴ Se også UDI RS 2010-024 Utvisning av tredjelandsborgere pkt. 14.1

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Lokal rutine for håndtering av utvisningssaker som omfattes av GI-03/2024 og GI-04/2024		1.0	Åpen
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
JSS001 FJAGE	JAJ007 Seksjon for juridisk	05.07.2024	24/106746

for å avklare status på forvaltningsaken. Dersom UDI/UNE mener at saksbehandlingstiden vil bli omfattende, og det er utsikter til at det vil bli gitt utsatt iverksetting, må dette tas med inn i vurderingen av om det er hensiktsmessig å påbegynne en uttransporteringsprosess.

4.2. Ingen klage eller anmodning om omgjøring

Det er i utgangspunktet ikke formålstjenlig å planlegge utsendelse av en utlending som kan være omfattet av instruksene uten at vedtaksmyndigheten først har tatt stilling til om vedkommende omfattes. Det er en forutsetning for å være omfattet av instruksene at utlendingen aktivt fremmer en klage eller en omgjøringsanmodning. På sikt må det antas at de fleste som omfattes vil fremme klage eller anmodning for UDI eller UNE.

Dersom PU likevel ønsker å prioritere iverksetting av et asylvedtak hvor det ikke er fremsatt klage eller omgjøringsanmodning rettet mot et vedtak om utvisning av en utlending med barn med lovlig opphold i riket, må saksbehandler sørge for at utlendingen har blitt gjort kjent med instruksene fra JD og den nye utvisningspraksisen før det påbegynnes en uttransporteringsprosess.

Informasjon om GI-03/2024 gis ved at saksbehandler gjennomfører en retursamtale med utlendingen. I samtalen må utlendingen informeres om at han/hun må fremme en klage eller omgjøringsanmodning til UDI/UNE dersom det ønskes en vurdering av saken opp mot instruksene. Samtalen kan også gjennomføres på telefon. Det må gjøres oppmerksom på at klagen/anmodningen bør fremsettes så raskt som mulig, og det kan settes en frist for innsendelse. Fristen settes normalt til to uker. Det skal skrives rapport fra samtalen. Rapporten lagres i DUF.

4.2.1. Kontakt med UDI/UNE

Dersom utlendingen etter at det er gjennomført en retursamtale fremsetter en klage eller anmodning om omgjøring av vedtaket om utvisning, følges pkt. 4.1.

Fremsettes klagen eller anmodningen om omgjøring mens utlendingen er internert, skjer iverksetting i tråd med UDIs/UNEs utvisningsvurdering. Grunnlaget for videre internering vurderes på vanlig måte frem til vedtak foreligger.

4.2.2. Dersom det ikke fremmes klage eller anmodning om omgjøring

Dersom utlendingen ikke fremsetter en klage eller anmodning om omgjøring etter at det er gjennomført retursamtale, kan PU iverksette asylvedtaket.

Iverksetting kan først skje etter at den frist som er satt i retursamtalen er utløp.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Lokal rutine for håndtering av utvisningssaker som omfattes av GI-03/2024 og GI-04/2024		1.0	Åpen
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
JSS001 FJAGE	JAJ007 Seksjon for juridisk	05.07.2024	24/106746

5. Klage/anmodning fremsatt underveis i en utsendelsesprosessen

Fremsettes en klage over eller en omgjøringsanmodning av et utvisningsvedtak først mens PU arbeider med en utsendelse, skal saksgangen i denne rutines punkt 4 følges. Om utlendingen er pågrepet eller internert, må saksbehandler så snart som mulig avklare videre frihetsberøvelse med ansvarlig jurist.

6. Dokumentrevisjon

Versjon	Dato	Beskrivelse	Utarbeider	Dokumenteier
1.0	05.07.24	Godkjent versjon	IKJ008	JSS001

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 Oslo

OSLO POLITIDISTRIKT

Deres referanse:
24/116154- 3

Vår referanse:

Sted, Dato
Oslo, 16.08.2024

HØRING – FORSLAG TIL ENDRINGER I UTLENDINGSFORSKRIFTEN – OM UTVISNING AV FORELDRE MED MINDREÅRIGE BARN I NORGE

Det vises til Politidirektoratets brev av 07. juni 2024, med vedlagt høringsbrev fra Justis- og beredskapsdepartementet av 28. mai 2024, hvor det bes om innspill til høring – endringer i utlendingsforskriften – om utvisning av foreldre med mindreårig barn i Norge. Frist for innspill til Politidirektoratet er 16. august 2024.

Innspillet er utarbeidet av Felles enhet for utlending og forvaltning ved Oslo Politidistrikt.

Innledning

Det fremkommer av Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev at det hovedsakelig foreslås endringer i terskelen for utvisning av tilfeller hvor en forelder som har barn i Norge, vurderes utvist for brudd på utlendingsloven. Departementet gav instruks GI-03/2024 om å myke opp praksis, ved at det som hovedregel skal velges en lempeligere reaksjon enn utvisning i de aktuelle sakene. Det er foreslått to nye forskriftsbestemmelser om brudd på utlendingsloven når utlendingen har barn i Norge og det er uoverstigelige hindringer mot å videreføre familielivet i utlendingens hjemland, samt i tilfeller der en forelder er spesielt godt integrert, skal det i helhetsvurderingen av om det skal treffes vedtak om utvisning eller en lempeligere reaksjon – stilles krav om inntil tre års lengre botid for å oppnå permanent oppholdstillatelse.

Oslo politidistrikt er positive til forskriftsfestede bestemmelser som etablerer klarere retningslinjer for tolkning og anvendelse av regelverket vedrørende utvisning av foreldre med barn i Norge. Når regelverket er klart og konsekvent anvendt, øker det tilliten til systemet blant befolkningen. Det sikrer også at de som er omfattet av utlendingsloven, opplever at de blir rettferdig behandlet, noe som styrker systemets legitimitet. Oslo politidistrikt vil imidlertid benytte anledningen til å påpeke potensielle utfordringer og bekymringer som kan oppstå ved en oppmykning av praksis og valg av mildere reaksjoner enn utvisning. Det kan få betydelige konsekvenser for hvordan politiet utfører sitt arbeid med å sikre at utlendingsloven overholdes og kan utfordre vår evne til å ivareta samfunnssikkerheten på en effektiv måte.

OSLO POLITIDISTRIKT

Post: Postboks 2093 Vika, 0125 Oslo
E-post: post.oslo@politiet.no

Tlf.: 22669050
Faks: 22668741

Org. nr.: 961398142
www.politi.no

En av utlendingsmyndighetenes mest sentrale oppgaver er å forhindre misbruk av utlendingsregelverket og å føre kontroll med opphold i riket. Utvisning er den strengeste sivile reaksjonen etter utlendingsloven og er et særlig alvorlig virkemiddel. For mange vil utvisning være belastende og for enkelte kan utvisning oppleves tilsvarende alvorlig som straff. Det er en åpenbar spenning mellom behovet for en effektiv og rettferdig utlendingsforvaltning på den ene siden, og at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn på den andre siden. Lovgiver har fastsatt at det kan iverksettes utvisning ved grove brudd på utlendingsloven, selv når utlendingen har barn i Norge. Om utvisning skal gjennomføres avhenger av en konkret vurdering av forholdsmessigheten, med alvoret i lovbruddet på den ene siden og hensynet til utlendingen og dens nærmeste familie på den andre siden.

Konflikten mellom barnets beste og statens behov for innvandringsregulerende tiltak

Det er uomtvistelig at utvisning i utgangspunktet vil stride mot barnets behov for beskyttelse, spesielt med hensyn til å vokse opp med sin familie og motta omsorg fra sin mor eller far. Det antas at barnets beste vanligvis tilsier at utvisning ikke bør benyttes. Et utvisningsvedtak som fører til familiesplittelse kan utvilsomt resultere i en krenkelse av barnets rettigheter, særlig dersom det innføres et lengre eller varig innreiseforbud. Her oppstår en konflikt mellom barnets grunnleggende interesse i å vokse opp med sin familie og statenes behov for å gjennomføre effektive innvandringsregulerende tiltak.

Oslo politidistrikt er av den oppfatning at slike saker likevel kan omfatte svært ulike situasjoner, og graden av hvor inngripende en utvisning vil være for det berørte barnet, kan variere betydelig. I noen tilfeller vil vedtakene være lite inngripende, for eksempel hvis det er liten eller ingen kontakt mellom barnet og den forelderen som skal utvises, eller fordi barnets tilknytning til Norge er så svak at det uansett er uproblematisk for barnet og den andre forelderen å følge med tilbake til det utvistes hjemland, mens i andre tilfeller kan vedtaket medføre en familiesplittelse. Det finnes også tilfeller der grunnlaget for utvisningen er så alvorlig at utvisning anses som en nødvendig og riktig reaksjon, selv om det rammer barnet hardt.

Oslo politidistrikt er av den oppfatning at forvaltningspraksis har blitt endret og justert i takt med utviklingen av rettspraksis både i norsk rett og ved Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), samt gjennom endringer i rettsutviklingen på dette området, som i økende grad ivaretar barnets interesser. Vi mener blant annet at hensynet til barn i større grad har fått gjennomslag i forhold til innvandringsregulerende hensyn. Ser vi på utviklingen av forvaltningspraksis har det resultert i flere vedtak om ikke-utvisning og at fastsettelsen av innreiseforbudets lengde settes til laveste alternativ – to år i det fleste saker som skal ivareta barnet. Statistikken som er inkludert i utredningen "*Terskelen for utvisning i saker som berører barn*" s.112 som ble avgitt til Justis- og beredskapsdepartementet den 24.01.2022 viser at antall vedtak som berører barn er relativt lavt, og at de fleste utvisningssaker for brudd på utlendingsloven som UDI behandler ikke berører barn. Av utvisningssaker som berører barn er det en høyere andel, mer enn dobbelt så stor, som ender med ikke-utvisning enn med utvisning, i UDI.

Betydningen av omstendighetene rundt etableringen av familielivet

Oslo politidistrikt vurderer at dersom praksisen mykes opp med en større grad av fleksibilitet i tilfeller hvor utvisning i dag blir ansett som forholdsmessig, kan det øke risikoen for at utlendinger får barn for å danne et grunnlag for opphold i Norge. Dette kan undergrave både innvandringspolitikken og hensynet til barnets beste. Når familielivet er etablert uten at det foreligger en berettiget forventning om å utøve familielivet i Norge, fordi barnet er født uten at foreldrene har hatt lovlig opphold i landet, oppstår det juridiske utfordringer. I slike tilfeller kan det argumenteres for at familielivet ble etablert mens utlendingen oppholdt seg ulovlig i Norge, og at utlendingen da i liten grad kan ha en berettiget forventning om å kunne leve sammen med sin familie i Norge. Det blir i disse vedtakene vist til at omstendighetene rundt etableringen av familielivet er et sentralt moment i vurderingen etter både utlendingslovgivningen og etter EMK artikkel 8. Dette kan påvirke vurderingen av oppholdsrett og utvisningssaker, særlig med hensyn til hvorvidt hensynet til familielivet veier tyngre enn behovet for å opprettholde innvandringsregulerende tiltak.

Videre ser vi i mange saker at det henvises til at man har barn i riket, men at man i realiteten har hatt lite eller ingen kontakt med barnet forut for utvisningssaken. Når foreldre påberoper seg tilknytning til et barn som et argument for å unngå utvisning, uten at det foreligger reell kontakt eller omsorgsforhold mellom dem og barnet, oppstår det flere utfordringer. En slik praksis kan føre til en svekkelse av systemets troverdighet og undergrave prinsippet om at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i utvisningssaker. Dersom foreldre benytter barnet som et middel for å unngå utvisning, risikerer man også å påføre barnet nødvendige belastninger, samt å etablere en presedens som gjør det vanskeligere for myndighetene å vurdere saker på en rettferdig og balansert måte. Videre kan det føre til at ressursene i rettssystemet belastnes av saker der den faktiske relasjonen til barnet er minimal, noe som igjen kan påvirke andre saker negativt. Det er viktig å påpeke at disse vurderingene må knyttes til en reell tilknytning til barnet, og at dette utredes som en del av det saksforberedende arbeidet.

Alvorlige konsekvenser ved å gi styrkede rettigheter til familier som kan vise et høyt konfliktnivå

Departementet har bemerket i høringsnotatet under punkt 4.2 at det kan være svært uheldig og fremstå sterkt urimelig å gi styrkede rettigheter til familier som kan vise til et høyt konfliktnivå. På den ene siden vil det være en uheldig konsekvens dersom gjenværende forelder i konfliktfylte familier vil forhindre at barnet opprettholder kontakt med den utviste forelderen. Det understrekes at forvaltningen bør være oppmerksom på den maktposisjonen den gjenværende forelderen i Norge har, og på risikoen for at denne forelderen kan utnytte sin posisjon til skade for barnets interesser i å opprettholde kontakt med den utenlandske forelderen.

På den andre side uttrykker departementet bekymring for at styrkede rettigheter for familier med høyt konfliktnivå kan virke urimelig og kan føre til utilsiktede konsekvenser, som at personer som utøver vold eller andre krenkelser i nære relasjoner, men som ikke har blitt anmeldt eller straffet, kan få en sterkere beskyttelse mot utvisning. Departementet planlegger å omtale dette i et ikrafttredelsesrundskriv til forskriftene, og det sentrale er at utlendingsmyndighetene må være særskilt oppmerksomme på eventuelt misbruk av maktposisjon, men ser ikke behovet for å lage en egen forskriftsbestemmelse om dette.

Oslo politidistrikt er enige med departementet om mulige negative konsekvenser tillegg til momentene nevnt i arbeidsgrupperapporten om vårt ansvar for å beskytte sårbare, forhindre vold og maktmisbruk, samt sikre rettferdighet i behandlingen av saker som påvirker barns velferd og familiers rettigheter.

Merknader til de enkelte bestemmelsene:

Til ny § 14-1 a

Første ledd gjelder tilfeller hvor det "som hovedregel ikke skal treffes vedtak om utvisning".

Politiet er enige i denne tilnærmingen og støtter at bestemmelsen ikke eksplisitt sier at krav om tilleggstid for permanent oppholdstillatelse skal benyttes som et alternativ til utvisning. Vi deler departementets vurdering om at en slik presisering ikke er nødvendig i forskriftsteksten, da dette allerede er ivaretatt gjennom bestemmelsen i utlendingsloven § 70 annet ledd, som gir grunnlag for tilleggstid når det ikke fattes vedtak om utvisning. Politiet mener at denne tilnærmingen er i tråd med den praksis som er valgt i andre relevante bestemmelser, som for eksempel § 14-1.

Formålet med den foreslåtte forskriftsendringen er å beskytte barns rettigheter og sikre at deres behov for samvær med begge foreldre blir ivaretatt, selv om det foreligger grunnlag for utvisning av en av foreldrene for brudd på utlendingsloven.

Det overordnede hensynet bak regelen er barnets beste, som er et sentralt prinsipp i både nasjonal og internasjonal rett. Ved å sikre at foreldre ikke utvises uten at det er gjort en grundig vurdering av barnets situasjon og mulighetene for å opprettholde familielivet, søker regelen å forhindre at barn lider unødig som følge av foreldrenes brudd på utlendingsloven. Regelen gir dermed en beskyttelse til familier som står i en spesielt sårbar situasjon, ved å prioritere kontinuiteten i barnets oppvekst og familieliv, selv når en forelder ikke har lovlig opphold i Norge.

På en annen side vurderer vi at det er en risiko for misbruk av systemet. Det kan være en fare for at personer uten lovlig opphold i Norge forsøker å utnytte denne regelen ved å hevde at det foreligger "uoverstigelige hindringer" for retur, selv i tilfeller hvor det ikke er tilfelle. Begrepet "uoverstigelige hindringer" setter en høy terskel og er rettet mot situasjoner der utvisning vil føre til en familiesplittelse. Når departementet viser til eksemplene i UDIs retningslinje, må det legges til grunn at disse eksemplene utgjør typetilfeller av hva som anses som en uoverstigelig hindring. Dette indikerer at vilkåret bare vil være oppfylt i tilfeller med svært alvorlige og spesifikke omstendigheter der det ikke er mulig for familien å videreføre sitt familieliv i hjemlandet.

Den individuelle og konkrete vurderingen som foreslås, kan kreve betydelige ressurser fra utlendingsmyndighetene. Dette kan føre til økt byråkrati og lengre saksbehandlingstider, som igjen kan påvirke effektiviteten i utvisningsprosessen. Vi mener at forslaget vil gi mulighet for at personer uten lovlig opphold kan forbli i Norge dersom de har barn her. Dette kan medføre utfordringer knyttet til integrering og samfunnsdeltakelse, både for foreldrene og barna, særlig hvis foreldrene har begrenset tilgang til arbeidsmarkedet og sosiale rettigheter.

Vi er av den oppfatning at forslaget balanserer viktige humanitære hensyn og barns rettigheter mot utfordringer knyttet til rettssikkerhet og risiko for misbruk. Selv om det gir en viktig beskyttelse til sårbare familier, er det også viktig at regelverket implementeres på en måte som sikrer både forutsigbarhet og rettferdighet. Ved å heve terskelen for utvisning og innføre kriterier som integreringsgrad og uoverstigelige hindringer for videreføring av familielivet i hjemlandet, må politiet gjøre mer omfattende og dyptgående vurderinger. Dette kan kreve betydelig mer tid, kompetanse og ressurser, som kan være utfordrende for politiet å håndtere med eksisterende kapasitet.

I *annet ledd* er det presisert at den samme hovedregelen som i første ledd skal gjelde i tilfeller hvor gjenværende forelder har særkullsbarn i Norge som det utøves slikt samvær med som nevnt i utlendingsforskriften § 9-3 annet og tredje ledd. Vi har ingen kommentarer utover det som tidligere er nevnt, om at det vil bli ressurskrevende for politiet å vurdere både den faktiske situasjonen i hjemlandet og det konkrete samværet med særkullsbarnet i Norge.

I *tredje ledd* er det oppstilt to unntak fra hovedregelen i første og annet ledd, der det likevel kan være grunnlag for utvisning. Heller ikke her vil unntakene innebære at det alltid er grunnlag for, eller alltid bør treffes vedtak om, utvisning.

Den første unntakssituasjonen som nevnes i *bokstav a*, gjelder tilfeller hvor utlendingen "uansett ikke vil bli gitt oppholdstillatelse etter lovens rettighets- eller skjønnsbestemmelser, og hvor utvisning anses som et nødvendig tiltak for å holde utlendingen ute av riket".

Formålet bak unntaket er å opprettholde en viss fleksibilitet i utvisningsvedtak, spesielt i situasjoner hvor en utlending ikke oppfyller vilkårene for oppholdstillatelse i Norge, og hvor utvisning anses som nødvendig for å sikre integriteten til utlendingslovgivningen.

Vi er positive til at unntaket sikrer at personer som ikke har rett til opphold i Norge, og som heller ikke kan gis oppholdstillatelse etter lovens bestemmelser, fortsatt kan utvises selv om det foreligger argumenter for at familielivet ikke kan videreføres i hjemlandet. Dette er viktig for å forhindre at regelverket ikke undergraves av personer som oppholder seg ulovlig i landet. Utvisning skal unnlates for å unngå familiesplittelse. Dersom forelderen som risikerer utvisning ikke ville bli gitt oppholdstillatelse, vil det heller ikke være grunnlag for å bo sammen med eller ha samvær med barnet i riket.

Oslo politidistrikt ønsker å trekke frem at det kan være vanskelig å avgjøre det foreslåtte unntaket i tredje ledd bokstav a. Det forutsettes gjerne mye dokumentasjon for å kunne vurdere om en person oppfyller vilkårene for en tillatelse. Utlendingsmyndighetene er avhengige av at personen selv medvirker til å skaffe denne dokumentasjonen. Dette kan føre til at unntaket blir utfordrende å vurdere i praksis.

I høringsnotatet påpekes at verken forskriftsforslaget eller tidligere instruks regulerer vilkårene for oppholdstillatelse. Dersom en utlending ikke utvises fordi det legges til grunn at utlendingen *ville bli gitt oppholdstillatelse* dersom han hadde søkt, ligger det en direkte forutsetning om at han ikke utvises fordi han kan få oppholdstillatelse i Norge. Utlendingslovens bygger på at utlendinger må ha oppholdstillatelse for å oppholde seg i lenger tid i Norge. Oslo politidistrikt foreslår derfor at det stilles krav om at vedkommende faktisk søker om oppholdstillatelse innen en viss frist, for eksempel seks måneder fra vedtakstidspunktet. Da vil utlendingen få en formalisert tillatelse i Norge og det blir konstatert

at han *ville bli gitt en oppholdstillatelse* i Norge. Dersom søknaden leder til avslag vil det kunne være grunnlag for utvisning, med mindre avslagsgrunnen er av en forbigående karakter.

Vi mener det er svært uheldig å tillate at personer som har begått alvorlige brudd på utlendingsloven kan få oppholdstillatelse. Det kan oppfattes som en svekkelse av lovens autoritet og signaleffekt. Dette kan potensielt undergrave respekten for loven og føre til at flere forsøker å omgå reglene, i håp om å senere få opphold på humanitært grunnlag. Praksisen kan åpne for misbruk der personer med kjennskap til systemet kan utnytte det ved å etablere et familieliv i Norge etter å ha brutt loven, for deretter å påberope seg de humanitære hensynene for å unngå utvisning. Dette kan føre til at flere ulovlig oppholder seg i landet med forventning om senere å kunne få opphold. Personer som følger reglene og søker om opphold på lovlig vis, kan oppleve det som urettferdig at andre, som har brutt loven, får opphold basert på etterfølgende forhold som familietilknytning. Dette kan svekke tilliten til systemet. Denne praksisen kan også føre til en økning i komplekse saker som krever grundige individuelle vurderinger, noe som kan legge ytterligere press på utlendingsforvaltningen. Dette kan resultere i lengre saksbehandlingstider og økt risiko for feilvurderinger. Dessuten kan det sendes et uheldig signal til omverdenen om at Norge ikke håndhever sine utlendingslover strengt, noe som potensielt kan føre til økt migrasjonspress fra personer som ser muligheter for å få opphold gjennom etablering av familietilknytning, selv etter alvorlige lovbrudd. Denne praksisen kan til tross for dens humanitære intensjoner, skape bekymringer om lovens integritet, risiko for misbruk, og utfordringer knyttet til rettferdighet og effektiv håndheving av utlendingsregelverket. For å opprettholde respekten for utlendingsloven og av hensyn til allmennpreventive formål, mener vi at det er helt nødvendig å kunne reagere med utvisning ved grove eller gjentatte overtredelser.

Forslaget til unntakstilfeller i *bokstav b* gjelder tilfeller der det er knyttet "ekstra skjerpene omstendigheter" til lovovertrædelsen av utlendingsloven.

Vi forstår formålet med unntaket i bokstav b er å sikre at det fortsatt reageres strengt i tilfeller der overtredelser av utlendingsloven er så alvorlige og grove at de kan undergrave tilliten til asylsystemet, samtidig som det åpnes for en viss fleksibilitet i reaksjonene. Unntaket er ment å håndtere situasjoner hvor ekstra skjerpene omstendigheter, som grove forsøk på misbruk av asylsystemet, gjør det nødvendig å opprettholde muligheten for utvisning, snarere enn å bare anvende mildere sanksjoner som tilleggstid.

Unntaket sikrer at de mest alvorlige tilfellene av misbruk, som kan true tilliten til hele asyl- og utlendingssystemet, fortsatt kan føre til utvisning. Dette er viktig for å opprettholde en streng kontroll og forhindre at asylsystemet blir utnyttet på en måte som kan undergrave dets legitimitet. Samtidig som unntaket gir rom for reaksjoner i spesielt grove tilfeller, åpner det også for en mildere tilnærming i andre situasjoner. Dette viser en vilje til å tilpasse reaksjonene etter alvorlighetsgraden av lovbruddet, i tråd med Stortingets anmodning om å myke opp praksisen. Formålet er nok også å sende et klart signal om at grove brudd, som å operere med falsk identitet eller nasjonalitet, ikke vil bli tatt lett på, men at det samtidig er rom for vurdering av hvert enkelt tilfelle for å sikre en rettferdig og proporsjonal reaksjon.

Oslo politidistrikt er ikke enig i en slik oppmykning av regelverket og mener at hvis alvorlige brudd på utlendingsloven ikke konsekvent fører til utvisning, kan dette svekke lovens avskrekkende effekt. Det kan oppfattes som en svekkelse av konsekvensene for alvorlige brudd, noe som kan oppmuntre til flere forsøk på misbruk av systemet. Flexibiliteten i reaksjonene kan oppfattes som en mykning av konsekvensene for grove overtredelser, noe

som kan undergrave tilliten til asylsystemet både blant allmennheten og blant de som søker asyl på legitimt grunnlag. Det kan skape en oppfatning av at systemet er sårbart for misbruk. Unntaket kan sende et signal til omverdenen om at Norge er mer tilbøyelig til å være fleksibel i møte med grove overtredelser av utlendingsloven. Dette kan tiltrekke seg flere forsøk på å utnytte systemet, med forventning om at det finnes muligheter for å unngå de strengeste konsekvensene.

Det bemerkes også at flere grove brudd på utlendingsloven er straffbart, både etter utlendingsloven § 108 og straffeloven § 221. Dersom det ilegges straff for disse overtredelsene vil det være grunnlag for utvisning. Oslo politidistrikt legger til grunn at slike saker følger normal utvisningsprosedyre for straffedømte utlendinger og at de foreslåtte forskriftsbestemmelsene ikke kommer til anvendelse. Det bemerkes imidlertid at det kan være uheldig dersom relativt like situasjoner behandles ulikt. Av effektivitets- og ressurs hensyn har mange potensielle straffesaker kun blitt behandlet av utlendingsforvaltningen (forvaltningssporet) når de har blitt ansett som en relativt klar utvisningssak. Hvorvidt et brudd på utlendingsloven fører til straff avhenger av, i tillegg til sakens egenart, av politidistriktets ressurser, kunnskap og prioriteringer, og om utlendingsforvaltningen anmelder forholdet.

Til ny § 14-1 b

Den foreslåtte bestemmelsen i ny § 14-1b gjelder relevansen av om en forelder som vurderes utvist, er særlig velintegrert i det norske samfunn.

Formålet med den foreslåtte bestemmelsen i ny § 14-1b er å gi myndighetene mulighet til å ta hensyn til en forelders integreringsnivå i det norske samfunnet når de vurderer om vedkommende skal utvises for brudd på utlendingsloven. Bestemmelsen tydeliggjør at integrering kan være en relevant faktor i helhetsvurderingen av om utvisning er en hensiktsmessig og forholdsmessig reaksjon, særlig når det er barn involvert.

Dette forslaget gjør det nødvendig for politiet å ta hensyn til flere faktorer når det vurderes om en forelder skal utvises. Dette innebærer at politiet må gjennomføre en mer omfattende vurdering som inkluderer ikke bare lovbruddet, men også graden av integrering i det norske samfunnet og hensynet til barnets beste.

Politiet må vurdere foreldrenes integreringsnivå, som hvor lenge forelderen har bodd i Norge, deres deltakelse i arbeidslivet, utdanning, og språkkunnskaper. Dette kan innebære mer omfattende etterforskning og innhenting av informasjon om den enkelte før en beslutning om utvisning tas. Samtidig må politiet i større grad vurdere hvordan en utvisning påvirker barnets beste. Dette krever et nært samarbeid med barnevernet og andre relevante instanser for å forstå og dokumentere barnets situasjon. Med en eventuell ny bestemmelse kan det være situasjoner hvor politiet, i stedet for å anbefale utvisning, må vurdere om det er mer hensiktsmessig å foreslå tilleggstid for permanent oppholdstillatelse. Dette kan påvirke hvordan saker blir behandlet og hvilke anbefalinger politiet gir. Politiets arbeid vil i større grad også basere seg på skjønnsmessige vurderinger av hva som er hensiktsmessig i hvert enkelt tilfelle. Dette kan gjøre arbeidet mer komplekst og kreve økt kompetanse og forståelse for de sosiale og kulturelle aspektene ved integrering.

Samlet sett kan dette endringsforslaget gjøre politiets arbeid i utlendingssaker mer komplekst, men det gir samtidig en ramme for mer nyanserte og humane avgjørelser der hensynet til individets integrering og barnets beste veies mot lovbruddets alvorlighet.

Oslo politidistrikt er bekymret for at en slik bestemmelse kan føre til at utlendinger som har brutt utlendingsloven, men som likevel har etablert en viss grad av integrering i Norge, kan unngå utvisning. Dette kan oppfattes som en svekkelse av utvisningsinstituttet, noe som igjen kan redusere respekten for utlendingslovgivningen. Selv om vi anerkjenner viktigheten av integrering, er vi likevel skeptiske til å bruke det som en formildende omstendighet ved brudd på utlendingsloven. Vi vil igjen understreke viktigheten av at dette kan utnyttes av utlendinger som ønsker å unngå utvisning ved å vise familiære bånd og integrering. Vi ønsker en balansert, men restriktiv holdning til ny § 14-1b, hvor vi understreker behovet av å sikre utvisningsinstituttet ikke svekkes, samtidig som det tas hensyn til barnets beste og den utenlandske forelderens integrering.

Med hilsen

Fredrik Strøm
seksjonsleder

Saksbehandler:
Line Emilie Gisletun
juridisk seniorrådgiver

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/116154-3

Vår referanse:
24/125970 - 2

Sted, dato:
Tromsø, 30.07.2024

Ber om innspill til høring - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av foreldre med mindreårig barn i Norge

Troms politidistrikt stiller seg positiv til forslaget, spesielt for de utlendinger som har langvarig lovlig opphold i Norge med etablert familieliv. Utvisning vil for disse sakene fremstå mer inngripende enn for de med kort oppholdstid, og at det derfor er fornuftig å vurdere andre sanksjoner enn utvisning.

Vi ønsker å understreke at dette kun bør gjelde for de med lovlig opphold i Norge slik at man ikke premierer familieetablering under et langvarig ulovlig opphold. Det er derfor også relevant å se hen til hva overtredelsen gjelder i denne vurderingen. Det bør f.eks. slås hardere ned på forhold hvor utlendingen risikerer fengselsstraff. Burde for eksempel ulovlig arbeid heller straffes med bøter fremfor tilleggstid da dette vil medføre en tydeligere konsekvens enn kun tilleggstid. Et forelegg vil jo også gi økt tilleggstid, så med en slik ordning vil effekten av sanksjonen bli mer tydelig overfor den det gjelder i tilfeller hvor utlendingen etter dagens regelverk ville blitt utvist.

Dersom man kan se hen til hva lovbruddet gjelder, vil ikke det å ha barn i Norge alene være grunnlag for å unngå et utvisningsvedtak.

Forslag om tillegg i botid for permanent opphold vil i mange tilfeller ikke være aktuelle da mange oppholdstillatelser uansett ikke danner grunnlag for permanent opphold. Det vil derfor ikke være av betydning i enkelte saker.

Med hilsen

Stian Pettersen

Fungerende seksjonsleder
Grense og utlending, FUFSR
Troms politidistrikt

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 Oslo

Deres referanse:

Vår referanse:
24/126309 - 2

Sted, dato:
Ski, 02.08.2024

Ber om innspill til høring - endringer i utlendingsforskriften - om utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge

Jeg viser til Politidirektoratets henvendelse 7. juni d.å. vedr. høringsbrev fra Justis- og beredskapsdepartementet med forslag til endringer i utlendingsforskriften i tilfeller der det vurderes utvisning av forelder med mindreårig barn i Norge. Politidirektoratet ber om eventuelle innspill til forslaget innen 16. d.m.

Øst politidistrikt har ingen innspill.

Med hilsen

Erik Kongsgaard
Politiadvokat 2

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.